अहन् हतवान्। त्वष्टा देवः अस्मै इन्द्राय स्वर्य्यं स्वर्गाय हितं वज्रं ततक्ष तीक्ष्णीकृतवान्। ततो वज्रेण वृष्टिनिरोधके शत्रौ हते सति स्यन्दमाना आपः समुद्रं समुद्रसमानं भूप्रदेशम् अञ्जः समञ्जसं यथा भवति तथा अवजग्मुः प्राप्ताः। अपां दृष्टान्तः, वाश्राः धेनव इव, यथा वत्समाकारयितुं शब्दं कुर्व्वन्त्यः धेनवो दुहन्ति, तद्वत्॥

अथ पञ्चमीमाह। "वृषायमाणो वृणीत सोमम्। त्रिकद्रुकेष्वपिबत्सुतस्य। आ सायकं मघवादत्त वज्रम्। अहन्नेनं प्रथमजामहीनाम्" [१] इति। वृषायमाणः घासं जिघत्सुः वृषभ इव बलवान् देवानां पानार्थं इन्द्रः सोममवृणीत। ततः त्रिकद्रुकेषु ज्योतिर्गौरायुरित्येतेषु त्रिकद्रुकनामकेषु यज्ञेषु सुतस्याभिषुतस्य सोमस्य रसमयमिन्द्रोऽपिबत्, तथा मघवेन्द्रः सायकं बाणवत्तीक्ष्णं वज्रमादत्त स्वीकृतवान्। आदाय च अहीनामसुराणां मध्ये प्रथमजां प्रथमोत्पन्नमेनं वृत्रं अहन् हतवान्॥

अथ षष्ठीमाह। "यदिन्द्राहन् प्रथमजामहीनाम्। आन्मायिनाममिनाः प्रोत मायाः। आत्सूर्य्यं जनयन्द्यामुषासम्। तादीत्ना शत्रून्न किल विवित्से" इति। हे इन्द्र यद्यदा त्वम् अहीनां प्रथमजां हतवानसि। आत् अनन्तरं मायिनां मायायुक्तानामसुराणां माया उत सर्व्वा अपि मायाः प्राममिनाः प्रकर्षेण विनाशितवानसि। आत् अनन्तरं सूर्य्यं जनयन् स्वर्भानुसञ्ज्ञकेन असुरेण प्रयुक्ते तमसि मग्नं सूर्य्यं प्रादुर्भावयन्,